

3. Конвенція між Урядом і Урядом Республіки Кіпр «Про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи» від 08.11.2012 року. [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/196_016

4. Соглашение между Правительством Российской Федерацией и Правительством Республики Кипр об избежании двойного налогообложения в отношении налогов на доходы и капитал (Никозия, 5 декабря 1998 г.) [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakonbase.ru/content/nav/32470>

5. «Офшорні зони: проблеми та перспективи для економіки України» Коваль С.М., Шеремета М.О. Науковий керівник – Петрук О.Ф Україна, м. Чернівці, БДФЕУ.

Музика Я.І.

старший викладач,

Львівська комерційна академія

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З ВСЕСВІТНЬОЮ МИТНОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Після отримання Україною незалежності і з початком формування власної митної системи, питання про членство України в організації, яка займається міжнародно-правовим регулюванням митних відносин одразу ж стало на порядок денний. Єдиною глобальною міжнародною організацією, яка на той час займалась митними відносинами, була Рада Митного Співробітництва, створена у 1950 р. Експерти відзначали, що на той момент митна служба України була найбільш розвиненою у порівнянні з іншими країнами колишнього СРСР, оскільки мала власне митне законодавство, яке розроблялося і розробляється з урахуванням принципів, чинних у міжнародній практиці [1].

Відповідно, у 1992 році, Кабінет Міністрів України звернувся до Верховної Ради України із пропозицією приєднатися до Конвенції про створення Ради Митного Співробітництва 1950 р., і вказане питання було поставлене на порядок денний вісімдесят п'ятого засідання п'ятої сесії Верховної Ради України I скликання.

Доповідачем по цьому питанню від Кабінету Міністрів був О.М. Коваль – тодішній чинний голова Державного митного комітету. У своєму виступі, О.М. Коваль наголосив, що: «Державний митний комітет вважав, що приєднання України до Конвенції повинно розглядатися як прогресивний крок до співробітництва з розвиненими країнами Європи та світу, а також іншими країнами, що дозволить нашій державі самостійно утвердитись в одній з

найбільш ініціативних та діяльних світових структур і в майбутньому будувати митну політику України на найкращих світових зразках» [1].

Питання про приєднання України до Конвенції про створення Ради Митного Співробітництва 1950 р. не виклало ані заперечень, ані дискусій і Верховна Рада України ратифікувала цю Конвенцію 320 голосами «за» [1]. В результаті, 10 листопада 1992 р., Україна стала членом Ради Митного Співробітництва (з 1994 р. – Всесвітньої Митної Організації) [2].

Одним із найбільш болючих питань, що виникло у зв'язку з набуттям Україною членства у Всесвітній Митній Організації, стало питання фінансових внесків. Як підкреслював у своєму виступі вже згадуваний О.М. Коваль, коли в березні 1992 р. українська делегація прибула з офіційним візитом в Брюссель, то в ході зустрічі з тодішнім Генеральним Секретарем Ради Митного Співробітництва Х'юзом, останній висловив припущення, що митна служба України є підпорядкована російській [1].

Вже після того, як українські представники роз'яснили керівництву Ради Митного Співробітництва реальне становище, позиція адміністрації цієї міжнародної організації змінилась, і було вирішено розглянути питання про перерозподіл коштів, внесених у бюджет Ради колишнім СРСР, було прийнято рішення вважати, що фінансові зобов'язання України за 1991-1992 фінансовий рік слід вважати виконаними, а на 1992-1994 фінансові роки слід зафіксувати внесок України на рівні 1,22 відсотка відповідно до фінансової шкали ООН на 1992, 1993, 1994 рр., що становило 5 мільйонів 185 тисяч бельгійських франків або 157 тисяч доларів США [1]. З того часу розмір членського внеску України до бюджету Організації дещо змінився і у 2010/2011 фінансовому році склав 22 757, 44 євро [3, с. 279].

Після вступу у Всесвітню Митну Організацію, Україна стала стороною семи конвенцій вказаної міжнародної міжурядової організації, і більше того, представники Державної митної служби України відзначили, що положення деяких конвенцій, стороною яких наша держава не є, фактично вже використовуються Україною. Це, наприклад, положення щодо Вантажної митної декларації, порядок і метод визначення митної вартості, режим функціонування митних складів і т.п. [4].

На цьому етапі, у Всесвітній Митній Організації постійно наголошують на значенні України у міжнародно-правовому регулюванні міжнародних митних відносин. Зокрема, особливо підкреслюється усвідомлення: «важливої ролі і значного потенціалу Державної митної служби України у підтримці Всесвітньої Митної Організації в здійсненні допомоги країнам членам» [5].

Зокрема, особливо активною є співпраця між Україною та Всесвітньою Митною Організацією у академічній сфері, в частині

розвитку та впровадження стандартів Організації у науковій та освітній сфері. Україну в цій співпраці представляє Академія митної справи України – спеціалізований вищий навчальний заклад з митної справи, який знаходиться в м. Дніпропетровськ. Як підкреслював у 2009 р. Ларс Карлссон – керівник директорату зі зміцнення інституційних спроможностей Всесвітньої Митної Організації, Академія є активним партнером Організації в питаннях розвитку та забезпечення навчальної та освітньої діяльності, а також в підтриманні ініціатив Організації щодо впровадження уніфікованих стандартів підготовки посадових осіб митних органів [6].

Зокрема, Академія успішно впроваджує пілотний проект Всесвітньої Митної Організації «PICARD» з імплементації Рамкових стандартів Організації. Вона стала першим з семи пілотних вищих митних навчальних закладів у світі, який проводить цю роботу як в системі навчання, так і в системі підвищення кваліфікації та ініціювала пілотні програми, що базуються на цих стандартах. Відколи стартувало їх застосування, Всесвітня Митна Організація розпочала процес отримання Академією та її випускниками права на акредитацію при Організації [6].

Одним із головних практичних наслідків співпраці України з Всесвітньою Митною Організацією в академічній сфері стало створення у 2010 р. Регіонального навчального центру Всесвітньої Митної Організації. Його створенню передувало підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Академією митної справи України та Всесвітньою Митною Організацією в ході конференції PICARD, яка проходила 28-30 вересня 2009 р. у м. Сан Хосе (Коста Ріка) [6].

Остаточне рішення про створення цього центру було прийняте в ході Конференції керівників митних адміністрацій європейського регіону Всесвітньої Митної Організації, яка проходила 15-16 березня 2010 р. в м. Охрид (Македонія). Учасники конференції одноголосно підтримали ідею створення такого центру в Україні [7].

З метою реалізації цих положень, 26 червня 2010 року на засіданні Ради Всесвітньої Митної Організації відбулося підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Державною митною службою України та Всесвітньою Митною Організацією щодо офіційного створення її Регіонального навчального центру [7].

В ст. 1 Меморандуму наголошується на тому, що Всесвітня Митна Організація буде використовувати можливості навчального центру для цілей регіональної підготовки і навчання, проведення зустрічей з питань технічної допомоги та проведення інших засідань з митних питань [5]. У свою чергу, в ст. 3 вказаної угоди, сторони дійшли згоди, що Україна в подальшому буде спрямовувати роботу навчального центру і використовувати його в ході реалізації власних національних і міжнародних програм [5].

Україні вдалося забезпечити оперативну організацію створення цього навчального центру і його офіційне урочисте відкриття мало місце 1 вересня 2010 р. за участі Генерального Секретаря Всесвітньої Митної Організації К. Мікурія та керівника відділу з питань європейського регіонального розвитку Директорату з інституційного розвитку Всесвітньої Митної Організації В. Мікеладзе, Голови Державної митної служби України І. Калетніка, а також представників іноземних делегацій [7].

На сьогодні, Регіональний навчальний центр Всесвітньої Митної Організації в Україні – це міждисциплінарний регіональний центр для європейського регіону Організації, який проводить навчання, підвищення кваліфікації, наукові дослідження в галузі митної справи і є пілотною базою Європейського Регіону Всесвітньої Митної Організації з імплементації стандартів Організації на академічному рівні, з впровадження стратегії організаційного розвитку та підтримки її членів [7].

Таким чином, як можна побачити, що Україна бере активну діяльність в роботі Всесвітньої Митної Організації і є одним із ключових партнерів Організації в європейському регіоні.

Список використаних джерел:

1. Стенограма пленарного засідання 19 червня 1992 р. // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. Цит. 17.12.2013. Режим доступу – <http://portal.rada.gov.ua/meeting/stenogr/show/4742.html>
2. Конвенція про створення Ради Митного Співробітництва від 15 грудня 1950 р. // Офіційний вісник України від 08.04.2005 р. – 2005 р. – № 12. – Ст. 313.
3. Міжнародне право XXI століття: сучасний стан та перспективи розвитку (до 60-ліття проф. В. М. Репецького) / М. М. Микієвич, М. В. Буроменський, В. В. Гутник [та ін.]; за ред. д.ю.н., проф. М. М. Микієвича. – Львів : ЛА «Піраміда», 2013. – 319 с.
4. Розвиток Всесвітньої Митної Організації та Україна – ВМО // «Митниця на сході»: сайт Луганської митниці. [Електронний ресурс] Цит. 16.12.2013 р. Режим доступу – <http://www.customs.lg.ua/content/view/829/2/>.
5. Меморандум про взаєморозуміння між Державною митною службою України та Всесвітньою Митною Організацією про створення Регіонального навчального центру Всесвітньої Митної Організації в Україні // Академія митної служби України. [Електронний ресурс] Цит. 16.12.2013 р. Режим доступу – <http://amsu.dp.ua/ukr/file/44/>
6. Академія Митної служби України та Всесвітня митна організація підписали Меморандум про взаєморозуміння // Офіційний веб-сайт Асоціації митних брокерів України. – [Електронний ресурс]. Цит. 16.03.2014. Режим доступу – <http://www.ambu.org.ua/node/1133>
7. Регіональний навчальний центр Європейського регіону Всесвітньої митної організації // Академія митної служби України. [Електронний ресурс] Цит. 16.12.2013 р. Режим доступу – <http://www.ambu.org.ua/node/1133>.

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Старостина Д.В

студент,

Донецкий национальный университет

ПРАВА ЧЕЛОВЕКА В ПРАВОВОЙ СИСТЕМЕ ЕС.

Права человека являются высшей ценностью человеческой цивилизации. Принцип уважения прав человека, как руководящее начало правовой деятельности, стал основой конституционализма государств не только Европейского региона, но и практически всего мира. Появившиеся в XX веке международные и региональные организации провозгласили своей целью соблюдение принципа уважения прав человека. Защита прав человека перестала быть вопросом сугубо национальным и вышла на новый уровень развития.

Украина выбрала курс на пути к интеграции в Европейский Союз (далее- ЕС), согласно Закону Украины «Об основах внутренней и внешней политики» от 1 августа 2010 г., а именно п.12 ч.2 ст.11, установлено, что среди основных положений внешней политики нашего государства является «обеспечение интеграции Украины в европейское политическое, экономическое правовое пространство с целью обретения членства в Европейском Союзе» [1]. Поэтому исследование прав человека в праве ЕС, их защита и правовые акты регулирующие данный вопрос, является актуальным на сегодняшний день.

Европейский союз – это объединение европейских государств, участвующих в процессе европейской интеграции. На сегодняшний день в ЕС входят 28 государств и с каждым годом это число растет. Главными целями Европейского Союза согласно Амстердамского договора являются: создание крепкого союза народов Европы; содействие сбалансированному и продолжительному экономическому прогрессу благодаря ликвидации внутренних границ, усилению экономического и социального взаимодействия; утверждение собственной идентичности в международной сфере путем проведения общей внешней политики и политики в области безопасности, а в перспективе – и общей оборонительной политики; развитие сотрудничества в юридической сфере; сохранение и приумножение общего благосостояния.